

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/291/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111227058
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6111227058.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803 zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi C. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. J., L.. Ľ. E. XX, t.č. bytom X., D. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká 16, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 193,04 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 12.6.2012 č.k. 13Cú65/2012-68 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhradu trov konania sumu 62,14 Eur na účet právneho zástupcu, p o t v r d z u j e .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým uznesením zastavil konanie, navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 62,14 Eur, navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal a zároveň vrátil navrhovateľovi súdny poplatok krátený o príslušnú čiastku. Rozhodnutie vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania odôvodnil ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., pretože konanie o návrhu navrhovateľa bolo zastavené pre jeho späťvzatie potom, čo sa oboznámil so vznesenou námietkou premlčania vedľajším účastníkom na strane odporcu.

Proti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Nestotožňuje sa s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko podľa jeho názoru nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, teda že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné zrušenie bez právneho zastúpenia. Združenie je založené na ochranu spotrebiteľa a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom a nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Združenie má pritom zo zákona možnosť využívať určenú podporu ministerstva (§ 25 zák. č. 250/2007 Z.z.). Poukázal pritom na viaceré rozhodnutia okresných a krajských súdov v tejto problematike, ktoré zaujali obdobne právny názor (Krajský súd v Bratislave sp. zn. 5 Co/26/2012, Krajský súd v Bratislave sp.zn. 3 Cob/259/2011, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/105/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co /100/2012, v ktorom je poukázané aj na nález Ústavného súdu SR II. US 78/03, Krajský súd v Prešove sp.zn. 13Co/36/2012 a ďalšie). Navrhuje zmeniť napadnutý výrok o trovách

konania tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov neprizná. Poukázal pritom na ust. § 150 O.s.p.. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu zaslal písomné vyjadrenie vedľajší účastník, ktorý sa vyjadruje k možnosti aplikácie ust. § 150 O.s.p., keď aplikáciu tohto ustanovenia považuje za nenáležitú. Má za to, že správanie sa navrhovateľa v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých plošne po celom Slovensku uplatňuje pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok, po použití nekalých obchodných praktík a premlčané pohľadávky nedávajú predpoklad pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia. Je pritom informovaný o vstupov vedľajšieho účastníka do týchto konaní a preto často krátko zoberie návrh späť bez toho, aby vyčkal na vyjadrenie vedľajšieho účastníka, keďže očakáva jeho vstup, preto sa zamerá na útoky proti vedľajšiemu účastníkovi a jeho právnym zástupcom nekvalifikovanými až nedôstojnými sťažnosťami na slovenskú advokátsku komoru.

Poukázal na čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pričom môže preukázať, že v množstve súdnych sporov spôsobil jeho vstup do konania aj bez vyjadrenia vo veci samej pre navrhovateľa odradzujúcu, keď uvedomiac si neopodstatnenosť uplatneného nároku vzal návrh na začatie konania späť. Ukazuje sa, že samotný vstup dokonania združenia, ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa je dostatočne určeným prostriedkom zabrániť dodávateľom porušovať spotrebiteľské práva.

Za nenáležitý názor považuje ten, že by združenie nemalo byť zastúpené advokátom, pretože nikomu nemožno uprieť právo na právneho zástupcu.

Pokiaľ navrhovateľ argumentuje, že združenie má trovy advokáta hradiť z vlastných príjmov, poukazuje na realitu, keď v priebehu posledných dvoch rokov Ministerstvo hospodárstva SR schválilo a poukázalo združeniu finančnú podporu vo výške 4 000,- Eur, z ktorých doposiaľ bolo vyplatených len 1 000,- Eur, ktorý nepokrýva ani poštovné výdavky. Aj keď zákonná možnosť združenia čerpať finančné prostriedky na podporu svojej činnosti existuje vzhľadom na transpozíciu právnych aktov EÚ do nášho legislatívneho prostredia, realita praxe je iná a podpora štátu je skôr v rovine iluzórnej, než skutočnej. Za nepochopiteľné označuje, prečo by neúspešné trovy navrhovateľa mali byť dotované z prostriedkov štátu, prípadne z prostriedkov združenia. Vedľajší účastník poukazuje na to, že súd pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou súdneho dvora EÚ a v súlade s ustálenou súdnou praxou a právnou teóriou. Tomuto svedčí aj novelizované znenie ust. § 137 O.s.p.. Podobne ako navrhovateľ, tak aj vedľajší účastník poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov, ktoré jeho právny názor podporujú (napr. uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 2 Co 16/2012, 18 Co/16/2012, 19 Co/18/2012, uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 1 Co/367/2011, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17 Co/87/2012, rovnako sp. zn. 15Co/92/2012).

Navrhuje uznesenie v napadnutej časti potvrdiť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, réžijný paušál a DPH spolu vo výške 20,11 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. Uznesenie v napadnutom výroku podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zmysle uvedeného pokiaľ je konanie zastavené v dôsledku procesných úkonov niektorého z účastníkov konania a je mu možné pričítať procesnú vinu za zastavenie konania, je takýto účastník povinný nahradiť trovy konania.

V danom prípade z obsahu spisu vyplynulo, že navrhovateľ zoberal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť, keď predtým okresný súd vydal vo veci platobný rozkaz a v zákonom stanovenej lehote vedľajší účastník na strane odporcu podal odpor, v ktorom vzniesol aj námietku premlčania. V tomto prípade teda dospel prvostupňový súd k správne mu záveru, že konanie bolo zastavené pre jeho späťvzatie potom, čo vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania. Správne teda posúdil procesný úkon navrhovateľa ako taký, ktorý procesne zaviniť zastavenie konania a pre ktorý bol dôvod o náhrade trov konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Pretože vedľajší účastník na strane odporcu si uplatnil náhradu trov konania, jeho úkon v danej veci bol bez akýchkoľvek pochybností účelným úkonom a slúžil v prospech účastníka, na strane ktorého zahlásil vstup do konania v zmysle § 93 O.s.p.. Pokiaľ prvostupňový súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie odporu zo vznesenou námietkou premlčania, 2 x réžijný paušál a 20% DPH - odmena za 1 úkon 18,26 Eur, réžijný paušál 7,63 Eur 20% DPH spolu 62,14 Eur) rozhodol správne a odvolací súd nezistil dôvod pre jeho zmenu.

K ďalším odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací dodáva, že nemožno vedľajšiemu účastníkovi odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom, odvolací súd nezistil dôvod na postup podľa § 150 O.s.p..

Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania tieto si uplatnil navrhovateľ, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešným účastníkom a preto mu nevznikol nárok pre ich priznanie. Vedľajší účastník bol síce úspešným, keďže odvolaniu nebolo vyhovené, odvolací súd však dospel k záveru, že tieto trovy odvolacieho konania už nemožno považovať za trovy účelne vynaložené vo vzťahu k samotnému predmetu konania. Odvolací súd podotýka, že týmito odvolaniami sa už stráca samotný predmet sporu a dôvod, pre ktorý tento vznikol, spor sa už vedie viacmenej o trovy právnych zástupcov účastníkov, čo v žiadnom prípade nemožno kvalifikovať ako účelné vynakladanie trov konania v príčinnej súvislosti s vecou samou. Preto rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu týchto trov konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov X:X.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.